

2. nedeľa po VN, VP, 4.5.2025

Ezechiel 34, 11 Lebo takto vraví Pán Hospodin: Hľa, ja sám vyhládám svoje ovce a ujmem sa ich..... **15** Ja sám budem pásť svoje ovce a ja im dám oddych – znie výrok Pána Hospodina. **16** Zablúdenú vyhládám, zablúdenú privediem späť, poranenú obviažem a chorú posilním; len tučnú a silnú vyhubím; budem ich pásť podľa práva.

Táto 34. kapitola proroka Ezechela začína v 2. verši slovami „Takto vraví Pán Boh“ a potom pokračuje drsným slovom namiereným proti „pastierom“, čo je bežná biblická metafora pre kráľov alebo politických vodcov. Výrok začína slovom „hoy“, ktoré sa v prorockých spisoch prekladá ako „beda“; význam slova je ohlasovať záhubu, dokonca aj pohreb tých, ktorým je adresované.

Toto „beda“ znie „pastierom“, ktorí úplne zlyhali vo svojich povinnostiach. Namiesto toho, aby pásli svoje ovce, vykrmili sa. Zanedbávali chorých, zranených, stratených. Ich vláda nebola láskavá, ale despotická, plná svojvôle. A „rozptýlené“ ovce sú jasným dôkazom a výsledkom takejto vlády. To, čo hovorí Hospodin v prvých 10. veršoch tejto 34. kapitoly, je ostrá kritika zlyhania pastierov, no súčasne prichádza spolu s kritikou aj **nádej** na záchranu oviec, v tom čase izraelského ľudu.

Nádej prichádza v podobe „pátracej a záchrannej akcie“, ktorú koná samotný Pán Boh. V evanjeliu Lukáša, v 15. kapitole, Pán Ježiš hovorí o Pastierovi, dobrom Pastierovi, ktorý ide a hľadá jednu jedinou stratenú ovečku (L 15,3-7). *Mala som asi tri roky, bývali sme vtedy v Třinci, a bola som s mojou mamkou na prechádzke. A potom mi na chvíľu pustila ruku. Tento príbeh si viac pamätám z rozprávania rodičov, ako zo svojich vlastných spomienok. Potrebovala dať nejaké papiere lekárke, u ktorej sme sa zastavili. Neviem, prečo som sa v tej chvíli rozhodla, že pôjdem ďalej. Len maminka mi rozprávala, že keď sa otočila, už som nebola pri nej. A ani neviem, ako som sa dostala k nám do bytovky, čo bolo viac, ako kilometer a ani si nepamätám, že potom, čo som sa nestala k nám domov, som zaklopala na dvere susedy. No z rozprávania viem, že ma hľadali viac ako 5 hodín. Dokonca aj polícia. Môj ocko odišiel z práce, aby ma mohol hľadať. Z práce sa uvoľnili aj moji krstní rodičia. Vtedy neboli mobily, A ja neviem, ako dlho mi trvala cesta a ani po akom dlhom čase som zaklopala k susede. No ona, našťastie, mala telefón a keď zistila, že u nás doma nikto nie je, zavolala na policajnú stanicu. Dnes verím tomu, že pre mojich rodičov to bol jeden z najšťastnejších okamihov, keď ma mohli objasť a vedeli, že som v poriadku.*

Ono ten príbeh mal dohru na druhý, keď ma ocko vzal na prechádzku s prísbou, aby som mu ukázala, kadiaľ som išla. A toto si už trochu pamätám aj ja, keďže už ste asi zistili, že som bola dosť samostatné dieťa, takže nechcela som sa držať ocka za ruku. Chcela som ísť sama. Rozbila som si hlavu tak, že ma musel odniesť do nemocnice, kde mi ju zošili 😊. Ale to už nie je také podstatné. To podstatné na celej tej situácii bolo, že ma tak intenzívne hľadali, že sa dokonca niektorí uvoľnili z práce, aby ma našli.

Tak nejako si predstavujem príbeh dobrého Pastiera. Nechal všetko a šiel za tou jednou, jedinou. A Ezechiel hovorí, že takáto záchranná operácia prebieha pre Izrael práve teraz, v situácii, v ktorej sa nachádza. **Boh Izraela neopustil svoj národ, neopustil tých, ktorí sú rozptýlení v temnote, ale hľadá ich, chce ich zachrániť a priviesť domov.** Chce sa ich ujať,

dať im oddych, poranené chce obviazať a choré posilniť. Chce ich pást podľa práva. Teda dať im spravodlivosť.

Hebrejské „*mišpat*“ vyjadruje Božiu spravodlivosť a jeho očakávanie, že ľudia budú konať spravodlivo voči sebe navzájom. **Božia spravodlivosť sa v Biblii prejavuje viacerými spôsobmi** – nie je chladná, ani zákonnícka, ale je to **verná, milostivá a zodpovedná láska, ktorá súdi i zachraňuje. Zastáva sa bezmocných, bezbranných, chudobných, odmietnutých, vylúčených.**

Dnešné slová z Ezechiela nám pripomínajú, kým sme. Vyjadrené slovami 95. Žalmu: „**Lebo On je náš Boh, my ľud Jeho pastvy a ovce Jeho ruky.**“ (Ž 95,7) Hospodin je aj náš Pastier, ktorý voči nám uplatňuje svoju láskavú, vernú, zodpovednú spravodlivosť. Uplatnil ju a dodnes ju uplatňuje cez svojho Syna, Pána Ježiša Krista. **Ježiš nám podobenstvom o Dobrom Pastierovi pripomína, že keď sa cítime stratení** (v noci zúfalstva a beznádeje, v zajatí vlastných zlyhaní, zlých rozhodnutí, v moci hriechu a pocitoch viny), **On, náš dobrý Pastier nečaká, kým sa k Nemu nejako my sami vrátíme „so ctou“.** On hľadá. On je ten, kto nás nachádza, ujíma sa nás, dáva nám odpočinok, obväzuje rany, lieči. Nevyčíta. Nekarhá nás, ale nás prijíma a vedie, nesie do svojej radosti.

Aj dnes nás pozýva, a ja poviem, že nás rovno nesie, napriek tomu, že vie, koľkokrát sa stratíme, nie na miesto hanby a poníženia, ale rovno **k svojmu stolu.** K stolu, na miesto, kde láme chlieb a podáva víno, kde nám pripomína svoju obeť, kde nepočíta, koľkokrát sme sa Mu stratili, ale teší sa, že sme tu, dnes, s Ním. Sme Pánom Ježišom, našim dobrým Pastierom, pozvaní k stolu Večere Pánovej. Nie preto, že si to zaslúžime, ale preto, že On nás našiel. Amen.